

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Boekbespreking van: The United Nations in International Politics

Baehr, P.R.

Citation

Baehr, P. R. (1974). Boekbespreking van: The United Nations in International Politics. *Acta Politica*, 9: 1974(1), 74-75. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3449409>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3449409>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

ciaal Biro opgericht. Het meest succesvol is het Speciaal Biro in Midden-Java in het gebied van de Dipo Negoro Divisie (250 sympathisanten in genoemde divisie), en in Oost-Java (200 sympathisanten). Verder is het Speciaal Biro succesvol in West-Java, West-Sumatra en Bali.

Het netwerk van het Speciaal Biro is uit de doeken gedaan door de arrestatie van Sjam in maart 1967. Zijn berechting voor de Mahmillub vond plaats in februari en maart 1968; zie Mahmillub, Perkara Kamarusaman bin Ahmad Mubaidah (Sjam), Jakarta 1968. Sjam kwam voor het eerst in de openbaarheid bij het proces tegen Sudisman in juli 1967.

²⁸ Zie noot 10, verder Guy J. Pauker, The Gestapu Affair of 1965, *Southeast Asia*, Vol. I, No. 1, Winter 1971; Justus van der Kroef, Gestapu in Indonesia, *Orbis*, Vol. IX, No. 2, Summer 1966.

²⁹ *Acta Politica*, 1969.

³⁰ Dake, hoofdstuk 31, Conclusions, p. 463.

Leon Gordenker (ed.), *The United Nations in International Politics* Princeton N.J., (Princeton University Press), 1971, -241 p., z.p.

De Amerikaanse VN-deskundige Leon Gordenker — o.a. bekend door zijn standaardwerk over de Sekretaris-Generaal* — heeft in dit boek een aantal oorspronkelijke bijdragen van medewerkers van het Centrum voor Internationale Studies van Princeton University bijeengebracht. De bijdragen zijn van uitzonderlijke kwaliteit, ten dele gebaseerd op resultaten van empirisch onderzoek. Een en ander brengt met zich mee dat het boek vnl. geschikt is voor 'gevorderden' in de problematiek van de Verenigde Naties; men moet op zijn minst wel eens iets gelezen hebben van meer inleidende werken als die van Claude, Nicholas, Goodrich of Bailey, voordat men met vrucht dit boek ter hand zal kunnen nemen. Dan zal men echter met des te meer genoegen zich verdiepen in vraagstukken als de huidige betekenis van de VN, de criteria voor beoordeling van VN-activiteiten, de mogelijkheid van het doen van voorspellingen over het werk en de toekomstige rol van de organisatie, die in het boek aan de orde worden gesteld.

Uit verwijzingen over en weer blijkt dat de verschillende auteurs elkaars bijdragen hebben gelezen, hetgeen dit boek iets meer tot een eenheid maakt dan meestal bij dit soort verzamelwerken het geval is. Desalniettemin blijft ook hier het bekende bezwaar aanwezig dat er niet één afgesloten betoog wordt geleverd, maar zes, die uiteindelijk ook best afzonderlijk als artikelen gepubliceerd hadden kunnen worden. Dat geldt wellicht nog het minst voor het essay van Oran Young over een systeemanalytische aanpak van de VN, waarmee het boek opent, en dat enigszins als basis en uitgangspunt voor een analyse van de VN is gedacht. Young's betoog dat de VN beschouwt als handelende eenheid ('actor') naast andere handelende eenheden binnen het internationale systeem, verliest echter aan kracht door zijn wat moeizame en langdurige betoogtrant. Zowel hij als Richard Falk, die het boek afsluit met een behandeling van een aantal 'VN-systemen', wijzen op de verschillende functies die door de VN terzelfder tijd en door de tijd heen worden vervuld. Young noemt o.a. functies als het handhaven van een minimale mate van stabiliteit in de wereld, het uitvoeren van overeen-

* Besproken in *Acta Politica* IV: 3 (april 1969), p. 354.

komsten tussen de grote mogendheden, het dienen als politiek instrument voor bepaalde groepen, het helpen tot stand brengen van politieke veranderingen en van (nieuwe) internationale normen. Falk kijkt meer door de tijd heen en onderscheidt vijf VN-systemen: Systeem I werd door de westelijke mogendheden beheerst, Systeem II baseerde zich op Amerikaans-Russische samenwerking, Systeem III is gebaseerd op de beheersing van de Algemene Vergadering door Afro-Aziatische landen, in Systeem IV wordt gezocht naar een strikt onpartijdige beoordeling van conflicten en in Systeem V komt de nadruk te liggen op kwesties als bevolkingsgroei en milieubeheer. Zeer juist is Falk's opmerking over de relatie tussen de eerste vier systemen:

'...states attempt to solicit support for their various contentions by talking as if the Organization normally functions according to the terms of UN System IV. Political decisions by national governments are reached by reference to UN Systems I-III, whereas the debate is carried on in the form of UN System IV'. (p. 223).

Bijzonder interessant zijn het onderzoek van Stanley Michalak, waarin Volkenbond en VN met elkaar worden vergeleken, en dat van Gabriella Rosner Lande, die aan de hand van een aantal criteria probeert te komen tot uitspraken over de effectiviteit van door de Algemene Vergadering aangenomen resoluties. Zij, evenals de beide andere auteurs, Linda Miller (de relatie tussen de VN en interne conflicten binnen staten) en Leon Gordenker (de VN en economische en sociale veranderingen) worstelen allen met het probleem dat het moeilijk is over de Verenigde Naties als één organisatie te schrijven; zo ergens is er hier sprake van een dynamische ontwikkeling. De wereld is in de 27 jaar dat de Verenigde Naties bestaan sterk veranderd, en de VN met haar. Falk probeert dit probleem op te lossen met de bovengenoemde VN-systemen. Ook Michalak stelt vast dat zowel tijdens de Volkenbondperiode als tijdens het bestaan van de VN zich verschillende internationale problemen hebben voorgedaan, die duidelijk samenvallen met bepaalde tijdsperiodes. Dat maak ook dit boek, zoals zovele op dit terrein, weer in sterke mate tijdgebonden.

Ondanks deze tijdgebondenheid bevat dit boek een aantal uiterst interessante aanknopingspunten voor verdere studie. Eén daarvan is de kennelijk blijvende aantrekkelijkheid van het VN-lidmaatschap voor jonge staten, ondanks alle kritiek die er allerwegen op de organisatie wordt uitgeoefend. Bovendien heeft geen enkele lidstaat de VN tot nu toe verlaten, met uitzondering van Indonesië onder Soekarno, dat echter zijn ideeën over een alternatieve organisatie van Afrikaanse en Aziatische staten spoedig moest opgeven. Blijkbaar vervullen de Verenigde Naties toch een aantal nuttige functies, met name ten aanzien van het handhaven van het beetje stabiliteit dat er in de wereld is en het helpen tot stand brengen van die vreedzame veranderingen waartoe de lidstaten bereid zijn. Niemand zal willen beweren dat de Verenigde Naties een ideaal werkende internationale organisatie vormen. Dat wordt ook in dit boek niet gesteld. De schrijvers hebben echter wel getracht aan te geven op welke punten de VN in bestaande behoeften voorzien. Daarin zijn ze goeddeels geslaagd.

P. R. Baehr